

Premis Literaris de Girona 2011

Crònica

David Cirici, ahir, quan va rebre el premi Bertrana, entre Esteve Vilanova i Maria Mercè Roca ■ LLUÍS SERRAT

Permanent estat d'excepció

Xavier Castellón
Girona

Deia ahir el president de la Fundació Prudenci Bertrana, Esteve Vilanova, que un bon amic seu tenia prou confiança per dir-li que cada any es repetia en el seu parlament d'obertura dels Premis Literaris de Girona, quan insistia a recordar els orígens combatius del premi Bertrana, creat per la societat civil gironina més compromesa com a resposta a un premi desnaturalitzat i en castellà (Inmortal Gerona) perpetrat per l'Ajuntament franquista de final dels seixanta. Per a Vilanova, el títol de la novel·la amb què Manuel de Pedrolo va guanyar el 1968 aquell primer Bertrana, *Estat d'excepció*, ha resultat premonitori: "El nostre país viu en un permanent estat d'excepció." Vilanova es referia sobretot a la llengua catalana, qüestionada permanentment des d'Espanya per jutges i polítics i "utilitzada com a arma per als seus interessos polítics més baixos". "No baixarem mai la guàrdia", va prometre l'amfitrió de la vetllada, i així deixava clar que l'any vinent es tornarà a repetir, i que ho tornarà a fer tants anys com calgui, fins que no acabi l'estat d'excepció. El seu testimoni a favor de la llengua i la cultura catalanes va ser recollit també pel president de la Diputació de Girona, Jaume Torramadé; el conseller de Cultura, Ferran Mascarell ("En el nostre entorn sembla que no acabin d'entendre el que representa una llengua per a un poble"), i l'alcalde de Girona, Carles Puigdemont. A propòsit de càrrecs, feia molts anys que un conseller de Cultura no assistia als Bertrana, i tampoc no es recorda que ho fes un president de la Generalitat des de l'època de Jordi Pujol, potser perquè el conseller gironí Joaquim Nadal ja feia les funcions protocol·làries de representació del govern a l'acte.

Esteve Vilanova també va tenir un record emotiu per als absents més recents i enyorats: el polític Heribert Barrera, l'historiador Josep Termes i, especialment, l'escriptor Miquel Pàroli. També es va parlar força en el bloc institucional de l'acte de la "centralitat" (Mascarell) i la "capitalitat cultural" de Girona, conceptes avalats pels premis Bertrana i pel festival Temporada Alta, que s'inaugura avui i confirma un cop més el seu paper com a "festival de teatre de referència del sud d'Europa", en paraules de l'alcalde, que també va recordar el recent triomf del realitzador gironí Isaki Lacuesta a Sant Sebastià. "La nostra és una llengua amenaçada, però viva, com ho demostra també la tria de *Pa negre* per a la carrera dels Oscar", va afegir Puigdemont. Missatges encoratjadors per a temps de crisi.

De totes les intervencions dels premiats, ens quedem amb la de Joan Ramon Veny-Mesquida: "Vaig néixer a Palma,estic casat amb una tarragonina, treballo a Lleida, visc a Barcelona. Només em faltava guanyar un premi a Girona." El pancatalanisme, fet experiència vital.

Garcia Cornellà guanya el Muntaner amb un llibre inspirat per aquells fets

Aquella nevada del 8 de març

Xavier Castellón
GIRONA

Dolors Garcia Cornellà va néixer al carrer Migdia de Girona el 1956, però ja fa 27 anys que viu a Vilobí d'Onyar. L'escriptora era a la seva casa de Vilobí quan va caure la gran nevada del 8 de març del 2010. "Ens vam passar vuit dies sense llum i això dona per molt: jo vaig aprofitar per començar a gestar aquesta novel·la, sense ordinador i sense absolutament res, mentre les línies telefòniques s'anaven tallant i ens quedàvem aïllats." El resultat d'aquell enclaustrament sobtat va ser *S'acosta un front fred que deixarà neu a cotes baixes*, la novel·la amb què ahir va

guanyar el premi Ramon Muntaner de literatura juvenil, dotat amb 7.500 euros. Estrella Polar publicarà la novel·la a final de novembre. Com va recordar ella mateixa, Dolors Garcia Cornellà va iniciar la seva prolífica trajectòria literària ara fa 26 anys amb un altre premi gironí, el Casero, que va guanyar amb el primer llibre que va escriure, *Albert*.

Una masia de la Selva
La trama de *S'acosta un front fred...* es desenvolupa, justament, en una nit de nevada, i en un poble de la Selva. "És un poble inventat, però hi ha algunes referències reals com ara l'institut de Santa Coloma de Farners", va explicar

Dolors Garcia Cornellà és una de les escriptores gironines més prolífiques, amb mig centenar de llibres publicats ■ M. LLADÓ

l'autora. L'escenari principal de la història és una masia, en què es van viure episodis molt traumàtics durant la guerra i la postguerra. Durant la nit de la nevada, tota una sèrie de personatges van anar a parar a la masia per protegir-se: els nois i noies d'un autobús escolar, una prostituta de carretera, una jove amb un nadó... "Aquella nit s'acaba formant a la casa com un univers ple de

sentiments i emocions."

Com es pot comprovar, la història no sembla concebuda expressament per a un públic juvenil, i l'escriptora ho confirma: "És cert que jo estic molt centrada en la literatura infantil i juvenil, però és sobretot una qüestió d'etiquetes. En aquest cas, m'he posat sobretot en la pell dels joves de l'autobús, però la història no té límits d'edat." ■

Veus literàries a la xarxa

El Lletra reconeix el corpus literari digital de la Càtedra Màrius Torres

X.C.
GIRONA

Preservar, difondre i promoure els estudis sobre el patrimoni literari català contemporani, bàsicament dels segles XIX i XX: aquest és l'objectiu del projecte Corpus Literari Català, una plataforma digital creada per la Càtedra Màrius Torres de la Universitat de Lleida, que ahir va rebre el premi Lletra d'espais digitals de literatura catalana, de manera

compartida amb la Viquipèdia en català, amb la qual es repartiran els 1.200 euros del guardó convocat per la Fundació Bertrana i la UOC. El director de la càtedra, Joan Ramon Veny-Mesquida, va explicar la tasca que duen a terme per recuperar arreu del món gravacions orals d'escriptors catalans, que digitalitzen i penen a la xarxa, i altra documentació com ara manuscrits, col·laboracions en revistes i primeres edicions. Ells també fan enregistraments d'autors que visiten la Universitat de Lleida per enriquir aquest patrimoni. ■

Premi coral a la Viquipèdia

El Lletra també premia la Viquipèdia catalana, una de les més actives del món

X.C.
GIRONA

La Viquipèdia catalana és una de les més actives d'aquesta gran enciclopèdia virtual i universal que s'enriqueix amb milions d'aportacions de voluntaris. Així ho va destacar el president de l'Associació Amical Viquipèdia, Joan Ramon Gomà, quan ahir va rebre el premi Lletra, compartit *ex aequo* amb el Corpus Literari Digital. Concretament, el premi

Lletra destaca en aquest cas les pàgines de la Viquipèdia dedicades a autors i obres de la literatura catalana. "A la Viquipèdia és on es veu de veritat el potencial d'un poble i d'una llengua", va dir Gomà, que va recordar que el català és la 14a llengua a nivell mundial en el rànquing idiomàtic de Viquipèdia. "L'entrada de *Terra baixa* la va començar a escriure en bona part un estudiant de batxillerat i ara, després de diverses revisions, ja és un article de qualitat", va dir Gomà per exemplificar la rica interacció que alimenta constantment Viquipèdia. ■